

Jeg vil derfor tilraade at stemme for mit Ændringsforslag, ifølge hvilket Sælgeren og Køberen i Forening fremsætte Forslag til Fordeling af den paa den samlede Ejendom hvilende Ejendomsskyld. Denne Fordeling tages, naar intet væsentligt kan indvendes derimod, til Efterretning af Vurderingsformanden og forbliver gældende til Vurderingsperiodens Udløb, naturligvis med Undtagelse af de Tilfælde, hvor Parcellerne bebygges.

Det næste Ændringsforslag, hvor jeg ikke har kunnet slutte mig til Flertallet, er Ændringsforslaget under Nr. 11, hvor Udvalget gaar videre end selve Lovforslaget. Dette sidste bestemmer, at samlede Fredskovstrækninger maa ikke udstykkes i mindre Lodder end paa 100 Tdr. Land geometrisk Maal, og saadanne samlede Fredskovstrækninger, der allerede ere mindre end 200 Tdr. Land, kunne ikke ved Udstykning deles. Udvalgets Forslag gaar jo ud paa at gøre Udstykningen af disse Strækninger friere, at slappe de Baand, man har, og ihvorvel det maaske kan have sin Behagelighed for Parcelejere af en større Ejendom, at de ogsaa kunne faa et Stykke Skov med, saa tror jeg dog, at man i dette Tilfælde mere maa se paa det samfundsmæssige end paa, hvad der kunde være tiltalende for disse enkelte Parcelejere, og naar man ser paa den Erfaring, man har med Hensyn til, hvilken Ulykke det kan bringe at forminske Skovarealer, saa synes jeg, at man skal være meget varsom med at gaa til enhver Foranstaltning, som kan bevirke saadant. Udvalgets Flertal har ganske vist taget det Forbehold, at disse Skovstrækninger kun maa udstykkes, naar de ikke derved faa en for den samlede Skovdrift uheldig Form, og der ligger maaske nogen Garanti deri, at man ikke vil stykke Skoven ud i lange, smalle Strimler, men i ethvert Fald forhindrer det ikke, at disse Stykker blive delte i Smaabidder, og naar man skal drive et lille Areal med Skov, kan det ikke drives saa hensigtsmæssigt, som naar det er et større Areal, og en Udhugning paa et saadant lille Areal kan let have farlige Følger for de omliggende Parceller af samme Skov. Jeg vil derfor tilraade at blive staaende ved Lovforslagets Bestemmelse, for at vi ikke skulle udsætte os for, at disse Skove efterhaanden skulle tilintetgøres. De staa ganske vist efter Loven under samme Kontrol, som naar Skoven er samlet, men det er indlysende, at jo mindre disse Udhugninger blive, som den enkelte Lodsejer foretager, desto vanskeligere

bliver det at kontrolere for den Forstebedsmand, der skal have Tilsyn, eller for Politimesteren, om det skal være ham, der skal føre Tilsynet. Dette Tilsyn bliver jo aldeles ikke effektivt, naar det drejer sig om saa smaa Stykker Skov, thi saa kan han simpelthen ikke komme ud og undersøge, undtagen der fremkommer Klage, og det vil i de fleste Tilfælde ikke ske. Jeg tror derfor, at man skal blive staaende ved Lovforslagets Bestemmelse.

Jeg gaar derefter over til Ændringsforslagene under Nr. 12, 17 og 33, af hvilke det første og det sidste ere stillede af mig i Forbindelse med det ærede Medlem for Silkeborg (Byriell-Jensen). Samtlige Forslag gaa ud paa at værne om Pligthuse, hævde disses Oprettelse, hvor de bestaaende Love paabyde dem, og hindre, at de nedlægges, hvor der ikke er ganske særlige Grunde, der tale derfor. Naar jeg har stillet disse Ændringsforslag, saa er det, fordi jeg mener, at der er noget urimeligt i, at man paa samme Tid, som man hvert Aar af Statskassen bevilger betydelige Midler til Oprettelsen af ny Huslodder, ser igennem Fingre med, at man nedlægger de smaa Lodder og Huse, som ifølge en tidligere Lovgivning ere oprettede eller kunne oprettes uden Udgift for Staten. Den forøgede Garanti, vi ønske at gennemføre her, skal ligge i, at vi ønske en Erklæring fra de Amtskommissioner, som ere oprettede i Henhold til Loven om Oprettelse af Huslodder til Landarbejdere, idet vi mene, at dette Organ er ganske særlig skikket til at holde Øje med og udtale sig om det foreliggende Spørgsmaal, hvorvidt man ikke skal oprette et Pligthus, eller et bestaaende Pligthus kan nedlægges. Vi mene, at det er mere kvalificeret dertil, mere uafhængigt af Kommunalbestyrelsen, hvor det jo ikke er udelukket, at man kan se paa denne Sag enten med personligt Bekendtskabs Øjne eller paa, hvad der kunde være kommunalt ønskeligt, og kommunalt ønskeligt kan det maaske i adskillige Tilfælde være, at man faar saa faa Huse som muligt, medens vi samfundsmæssigt set her fra Rigsdagen ønske at oprette saa mange Huslodder og Huse som muligt.

Naar jeg har sluttet mig til Flertallet med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 5 om den forandrede Skala, som Udvalget foreslaar i Stedet for den i Lovforslaget indeholdte, har det fra først af ikke været ganske uden Betænkelighed, men da den højtærede Landbrugsminister er gaaet med dertil, støttet paa de sagkyndige, som